

[Aagaard]

gik det hele simpelt hen ikke. Det er dem plus lige så mange tusinde instruktører, vi kan takke for, at vort idrætsliv i bredeste forstand fungerer på den folkelige basis, som jeg finder helt afgørende. Det må vi ikke glemme, når fremtiden diskuteres.

Breddeidrætsudvalget har i betænkningen formuleret fritidspolitikken mål som »på tværs af aldersmæssige, uddannelsesmæssige, kønsmæssige og sociale forskelle at fremme aktiviteter og samvær i fritiden ud fra det enkelte menneskes ønske og behov« – en formulering, jeg kan være helt enig i. Jeg tror, det er meget vigtigt, at idrætspolitikken kan sikre, at vi alle uanset forskelle kan få tilbudt muligheden for at dyrke idræt på en måde, som passer den enkelte bedst. Motion er ikke et modeord, men lige så nødvendigt som mad og drikke, og det er den livet igenem.

Den lange række af forslag til forbedring af betingelserne for det frivillige arbejde i lokalsamfundets foreninger har jeg opfattet som forslag, der omfatter såvel idræts- som spejderbevægelse og forskellige organiserede ungdomsgrupper.

Jeg benævnte indledningsvis disse forslag som konstruktive, men vi kan da ikke lukke øjnene for, at gennemført vil forslagene betyde merudgifter for staten på mellem 300 mill. og 400 mill. kr., og et beløb af denne størrelsesorden må tvinge os til at drage samfundsøkonomiske hensyn ind i overvejelserne, når den politiske stillingtagen skal finde sted.

Vi er dog overbevist om, at det ved en prioritering af forslagene vil lykkes at finde de nødvendige midler, ikke mindst med baggrund i, at vores opgave her i Tinget ikke er at bestemme, hvad der skal foregå i breddeidrætten i fremtiden, men forhåbentlig at nå frem til forslag, der inspirerer brugerne til initiativer, som efterfølgende kan finansieres.

Udvalgets forslag om ændring af fritidsloven indeholder to elementer: en forhøjelse og en fremtidig løbende regulering af satsen for lokale tilskud samt et statstilskud til kommuner, som ophæver eller lemper den nuværende 25-års grænse.

Vi er alle klar over, at der i disse forslag er tale om store merudgifter, og jeg finder det ikke formålstjenligt at tage stilling til disse omfattende forslag i dag, ud over at jeg finder det særdeles rimeligt, om vi kunne overveje en vis justering af lokaletilskuddet,

som ikke har været reguleret siden 1974, hvor det oven i købet blev sat ned.

Den anden hovedgruppe omhandlede 11 konkrete forslag, som hver for sig er gode og betydningsfulde. Udvikling, omstilling og forsøg er overskrifter på puljer, som vil give mulighed for at nyskabe, ændre og udvikle den fritidsvirksomhed, vi kender i dag, og gøre det i overensstemmelse med lokale behov.

Jeg tror, det kan være rigtigt at bryde med mere traditionelle strukturer, især når det sker med baggrund i lokale forhold og betingelser.

Forslagene om kurser og andre uddannelsstilbud anser jeg for værende særdeles betydningsfulde. Jeg har tidligere været inde på den store betydning, ledere og instruktører har for vore foreninger, og ligesom man på arbejdsmarkedet løbende uddanner sig, er det nødvendigt at give disse nøglepersoner i fritidssektoren de bedst mulige betingelser for at dygtiggøre sig til arbejdet i foreningerne og til at møde de udfordringer, fremtiden vil stille os over for.

Forslaget om øgede midler til ansættelse af fritidsledere og foreningskonsulenter er der for mig ingen tvivl om vil styrke den frivillige fritidsvirksomhed gennem øgede muligheder for kontakt til befolkningsgrupper, der ikke har tradition for deltagelse i foreningslivet.

En lettelse af de administrative byrder tror jeg står højt på enhver foreningsleders ønskeseddel. Jeg ved, at mange med lyst og ildhu og uden noget forudgående pres påtager sig et lederjob for børn og unge, ofte i en slags taknemlighed over egne oplevelser og det udbytte, man har haft i sin forening.

Der er for mig ingen tvivl om, at her må såvel det offentlige som idrættens hovedorganisationer stå sammen om hurtigst muligt at få lempet kravene til de mange administrative byrder og medvirke til en forenkling og en effektivisering af de opgaver, der skal løses for at bevare den kontrol, der skal være med hensyn til det økonomiske.

En forhøjelse af omsætningsgrænsen for pligt til at føre momsregnskab er et af de forslag, som jeg tror rigtig mange foreninger vil være glade for. Jeg er også opmærksom på, at EFs overvejelser om en generel forhøjelse af momsgrænsen til 80.000 kr. har mødt stærkt negative reaktioner, først og fremmest